

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 7, 8

Ročník IX.

Červenec, srpen 2003

Svatý František ze Solana OFM, kněz, misionář (14. července)

patron Chile a Panamy; Limy; františkánských misí; proti zemětřesení

Narodil se 10. března 1549 v Montille ve Španělsku. Ve svých 20 letech vstoupil do františkánského řádu a stal se knězem. Zprvu působil jako misionář ve Španělsku a staral se tam zvláště o nemocné morem. V řádu byl v té době taky představeným. Po 20 letech odešel František ze Solana do Jižní Ameriky, kde vykonával v dalších dvou desetiletích těžkou službu jako „apoštol Indiánů“. Napřed působil v severní Argentině, od r. 1596 pak v Peru. Vedle hrdinného umrtvování a sebeobětování byl František ze Solana také veselým člověkem; mimo jiné hrál výborně na housle, a to přednostně ke chvále Boží. Velký misionář zemřel 14. 7. 1610 v Limě. Za blahoslaveného byl prohlášen r. 1675 a 27. 12. 1726 za svatého.

František ze Solana je uctíván ve františkánském a kapucínském řádu. Je znázorňován ve františkánském hábitu; většinou u něho sedí Indiáni, které vyučuje nebo jim hraje na housle.

Schauber, Schindler: Rok se svatými

Cyklus promluv o svátosti smíření, II. část

Dějiny svátosti pokání

Dnes se začneme věnovat pokání a svátosti smíření v křesťanských dějinách. Doufám, že vám to nebude připadat nezajímavé, je tam totiž z mého pohledu leccos, co nám může být k užitku. Navíc je třeba hned na začátku zdůraznit, že žádná svátost neprošla takovými změnami forem jako právě svátost smíření. Tuto historii si rozdělíme na zhruba čtyři základní období:

1. Počátky – spisy NZ (1. století)
2. Veřejné slavnostní pokání v prvních staletích (1.-6. století)
3. Tarifované pokání (7.-11. století)
4. Soukromé pokání (od 11. století dál).

1A. Počátky (ČTENÍ: Sk 2,14a.29-41; Mt 26,20.26-29)

Pokud chceme říci něco o pokání v NZ, není snadné dát ucelený pohled, neboť různost spisů měla vliv i na různost témat. Můžeme však úvodem říci, že odpuštění hříchů je nějak přímo v srdci evangelní zvěsti. Shrnutí Kristova kázání, jak je uvádí evangelista Marek, zní: „*Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obraťte se a věřte evangeliu*“ (Mk 1,15). Matouš píše stručněji: „*Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království*“ (Mt 4,17).

Důležitost odpuštění hříchů v Ježíšově poslání je jakoby posvěcena v nejslavnější ze všech formulí, kterou jsme slyšeli v evangeliu, tj. v eucharistických slovech nad vínem: je to „*krev, která se prolévá za mnohé na odpuštění hříchů*“ (Mt 26,27).

Toto Kristovo poslání však nemohlo být ukončeno jeho smrtí, příp. Nanebevstoupením. Člověk bohužel hřeší i nadále, proto Ježíš musel „zařídít“ něco dál. Z toho důvodu přenáší svou moc odpouštět hříchy také na své učedníky, na církve, která pak pokračuje v jeho poslání usmiřovat člověka s Bohem. Jsou známá slova evangelia: „*Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás. Komu hříchy odpustíte, tomu budou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nebudou*“ (Jan 20,21-22). Apoštolská církev si každopádně byla vědoma, že je dědičkou tohoto poslání a moci s ním spojené.

Užitečná nám může být malá exkurze do knihy *Skutků apoštolů*. Skutky apoštolů nás totiž velmi přímo a působivě uvádějí do prostředí prvotní křesťanské komunity. Navíc je v nich pokání podáno zajímavě jako *výzva*, jež součástí apoštolského hlásání (tzv. *kerygma*) směřovaného jak k pohanům, tak k židům.

a) Výzva. Ústřední perspektivou knihy je, jak známo, téma Kristova vzkříšení, v němž Bůh plně ukazuje svůj plán spásy, který se uskutečňuje vytvořením církve prostřednictvím daru Ducha Svatého. Tento dar je pak zárukou trvalé přítomnosti Vzkříšeného Krista ve společenství věřících. A tento dar Ducha je také spojen s odpuštěním hříchů a s vírou žitou jako „cesta“ nové komunity. To vše je spojeno ve „křtu“.

Petr ve světle Vzkříšení jasněji ukazuje na problém kříže: představuje jej jako vinu obyvatel Jeruzaléma (2,23.36; 3,15; 4,10; 5,28), kteří tak ovšem posloužili Božímu plánu („podle Písma“). Ale Ježíš se teď naplno odhaluje jako „Pán a Mesiáš“ (2,36), tzn. i jako konečný soudce, který zaručuje spásu těch, kdo v něj uvěří.

Kázání apoštolů vlastně vysvětluje tuto *novou situaci po Kristově vzkříšení* a vytrvale a bez velkých okolků vybízí k „pokání“ (řec. *metanoia*) nebo „obrácení“ (od řeckého *epistréfo*). To jsou pro nás dva klíčové výrazy dnešního tématu. Nejsou v řečtině totožné, ale oba se zde nějak vztahují k víře ve vzkříšení.

Boží nabídka spásy se nyní uskutečňuje právě v daru Ducha a v odpuštění hříchů. Tváří v tvář této Boží nabídce spásy apoštolé vybízejí člověka k „pokání“ a „obrácení“, aby přijal Boží dar. Jde tu o jakýsi „totální“ postoj člověka, který je proto vyjádřen i trvalým stylem života (11,23; 26,20). Křesťanství je totiž určitý druh „cesty“: „Boží cesta“, „Pánova cesta“ apod. (16,17; 18,26; 19,9.23; 22,4; 24,14.22).¹ Všimněme si však, že je v tom zároveň zachován komunitní rys. Každý, kdo věří, se totiž „přidává“ k věřícím (2,41). Křesťanská cesta je velmi konkrétně stylem komunity, je to *ecclesia*. Ve všem tom je však velkým protagonistou Duch.

b) Otázka viny. Na této křesťanské „cestě“ změna obsažená v onom „obrácení“ či „pokání“ je a má být skutečně radikální, zásadní, takže vydává pak v životě „*plody hodné obrácení*“ (26,20). To ovšem, jak víme, není nic automatického, ale to se zatím ve Sk příliš neřeší.

Ve *Skutcích apoštolů* vidíme v zásadě dva druhy obrazu viny. Prvním je vyprávění o Ananiášovi a Safíře v 5. kapitole. Tam je cítit schéma: zhřešit proti Duchu, který působí v apoštolech a v komunitě, a pokoušet ho (což je vlastně chápáno jako nedostatek víry), neznamená výzvu k pokání, ale okamžitý trest. Textem se zřejmě chce vyjádřit neslučitelnost falešného jednání křesťana se svatostí komunity.

Vedle tohoto příběhu však nacházíme dva jiné v poněkud odlišném duchu. Šimon kouzelník přijal víru a je pokřtěn. Později si ovšem chce od apoštolů koupit moc, kterou pozoruje při jejich vzkládání rukou. Petr k němu mluví podobně ostře jako

¹ Český liturgický překlad (Bogner) užívá většinou místo slova „cesta“ slovo „učení“.

k Ananiášovi a Safíře, ale nakonec ho vybízí k obrácení (8,9-13.18-24). Druhý příběh mluví o lidech, kteří v Efezu přijali víru a pod dojmem události kolem synů velekněze Skevy přicházeli a „vyznávali“ magické praktiky. Zde ovšem není zcela jasné, jestli tyto praktiky provozovali ještě před obrácením nebo i po něm; je ovšem dost možné, že i po něm, proto to může být jiný příklad jakéhosi „druhého obrácení“. Každopádně je to velmi zajímavý příběh (19,18-19).

Souhrnně řečeno, jak jsme viděli, na počátku je otázka pokání úzce spojena se křtem, tím velkým svátostným úkonem, rozhodujícím a iniciačním. Není však od věci myslet, že už ve *Skutcích apoštolů* je nějak naznačena otázka druhého pokání, i když není nějak výrazná, a tím méně lze mluvit o instituci. To je vidět více až u Matouše. Problémy křesťanských komunit, jak je popisuje Lukáš ve Sk, jsou jiné. Lukášovi jde hlavně o to ukázat, jak komunity vznikají působením Ducha a apoštolů, a chce je ukázat v pozitivním světle. Působení apoštolů zde není popsáno jako nějak přesně a důsledně organizované, ale spíš jako duchovní rozlišování - v Duchu Svatém - v konkrétních událostech a situacích, jak je to vidět například při setkání Petra s Kornéliem nebo na Jeruzalémském sněmu. Tak křesťanská komunita postupně objevuje i svou „*novitas*“, novost, jedinečnost.

pokračování

Z cyklu promluv o svátosti smíření, které jsou vždy v úterý v 18.00 kromě svátků.

bratr Regalát

DOBŘE SKUTKY NIC NESTOJÍ:

Návštěva nemocného.

Dobré slovo.

Pochválit jídlo.

Zatelefonovat, abychom někomu řekli něco milého.

Nezapomenout na nejbližší narozeniny nebo jmeniny.

Poděkovat.

Dát dobrou radu.

Udělat radost dopisem.

Nepřipomínat odpuštěnou vinu.

Nevlídné slovo nebrat jako urážku.

Uznat slovy dobro bližního.

Humor.

Čestně přiznat křivdu, které jsme se dopustili.

Těšit se na druhý den.

Z knihy modliteb a meditací: Sešli světlo své

Z FARNOSTI

Blahopřání bratru Lukášovi OFM v týdnu před kněžským svěcením

„Lukáši, přeji Vám, ať náš svatý František Vás neopustí.“

„Tak to by mně nikdy neudělal,“ odpověděl Lukáš s opravdovou důvěrou v Boží milost.

Stanislava Chumchalová

K blahopřání se připojuje celá farnost.

Ze zápisu setkání pastorační rady ze dne 10. 6. 2003:

Přítomni všichni členové kromě V. Vašků (omluven).

Sestaven program na rok 2003/2004 (podrobněji najdete v Klubu na nástěnce).

Hledá se kostelník, nástup od 1. 8. 2003.

Od září 2003 přebírá od farní asistentky Lucie Vorlové organizaci výstav správce Klubu Jan Deutsch.

Pozvání od paní farářky Špakové se přeložilo na podzim.

Příspěvky na pout' seniorů (2990,-) a farní tábor (výše neuvedena) byly schváleny.

Příští setkání pastorační rady bude 9. 9. 2003.

Ze zápisu setkání farnosti s farářem ze dne 17. 6. 2003:

Přítomno 14 farníků a bratr Michal.

Doplněn program na září, říjen.

Výlet do Moravské Třebové se odkládá na červen 2004.

K návrhu PR snížit počet setkání farnosti na 4x do roka vznikla rozsáhlá diskuse.

Nový zájemce na funkci ředitele Farní charity – Zdeněk Řeřicha – přednesl rámcově své představy o činnosti Charity.

Farní asistentka prosí farníky o pomoc při zalévání trávníku a stromů na nádvoří, nakupování jídla pro potřebné, při úpravě nástěnek a při vytvoření seznamu knih uložených na faře.

Setkání farnosti s farářem (pokud bude mít čas): 16. 9. v 17 hod. v Klubu – může přijít každý, koho zajímá život ve farnosti, s doporučením, s dotazy...

Pro setkání farnosti v úterý 21. října 2003 vám všem chci

položít otázku k promyšlení a promeditování:

Kde jsme (jako farnost) a kam chceme směřovat?

bratr Michal, farář

Zaradovali jsme se, když nám bylo řečeno, že můžeme jet na pout' do Říмова (a další radost – s bratrem Dominikem OFM)

V sobotu 17. května ráno jsme velice hladce odstartovali z Pavlova nám. směrem do jižních Čech. Počasí nám přálo, ani jsme nezmokli. Prvním překvapením bylo, že po příjezdu do Říмова jsme byli přivítáni výbornými poutními koláči a dobrými římovskými rohlíky od paní Mikešové z Říмова.

Ještě dopoledne v místním poutním kostele sv. Ducha celebroid missu bratr Dominik s asistencí pražských františkánských ministrantů. V krásné promluvě nám připomněl, abychom využili nevšedního vytržení z našich všedních dnů a snažili se více poznávat Pána.

Při následující prohlídce poutního areálu (kostel sv. Ducha, ambit a loreta) bylo nejvíce pozornosti věnováno právě loretě. Z výkladu místního pana faráře bych uvedla pro nezúčastněné příběh dvou sourozenců z Prahy-Pankráce, kteří sem opakovaně jezdí. Zmínění byli vysláni jako velice uvědomělí kandidáti komunistické strany na důkladné školení do Říмова, aby již byli schopni do strany vstoupit. Při jedné procházce se ocitli i v místní loretě. Vteřina zde stačila k tomu, aby prohlédli a rozhodli se, že zcela změni svou životní orientaci. Stali se dobrými křesťany – jejich matka křesťankou byla.

Po obědě byla naplánována křížová cesta v délce cca 4,5 km. Pamatuji se, jak po 2. svět. válce sem jezdívalo procesí za procesím, hlavně z Moravy, s křížkem vpředu, téměř celou cestu jen modlitba a zpěv. My jsme naši cestu měli o trochu pestřejší. Současně totiž tady probíhaly automobilové závody. Závodní trasa zahrnuje dost velké území, i několik kapliček křížové cesty. Takže jsme dospěli jen asi do 2/3. Někteří se nakonec dostali aspoň na místní Golgotu oklikou.

Při putování po kapličkách mě nejvíce zaujaly úryvky Písma čtené bratrem Dominikem, které se tématicky vztahovaly k obrazům nebo sochám u jednotlivých zastavení. Děti si také vše prohlížely a zároveň se stačily i proběhnout po zdejším romantickém okolí a lese. Myslím, že byly spokojeny.

Doporučuji opakovat římovskou křížovou cestu, avšak nekříženou závody.

Alena Nosková

*Kdo se nemodlí v určitou dobu,
nemodlí se ani v neurčitou dobu.*

Příslaví

Tři zastavení na pouti do Říмова

1. Při přípravě pouti nám velmi pomohla paní Mikešová z Říмова, mimo jiné nám poslala informační materiály a knížky a zajistila možnost parkování autobusu přímo v centru městečka v den, kdy byla všechna parkoviště v okolí plná vzhledem k probíhajícím automobilovým závodům. Při příjezdu na nás paní Mikešová čekala s velkou krabicí koláčů a velkým pytlím různých druhů římovských rohlíků. Koláče i rohlíky nám všem moc chutnaly. Jako poděkování za pomoc při organizování poutě jsme paní Mikešové přivezli bonboniéru. Ihned ji otevřela a rozdala mezi děti, které s námi přijely. Určitě věnovala naší pouti hodně času i peněz. Takže ještě jednou: děkujeme.

2. V promluvě bratr Dominik mluvil o setkání s manželi, kteří po letech společného života zůstali sami, neboť dospělé děti se již osamostatnily a odešly z domova. A manželé si najednou uvědomili, že se navzájem vlastně neznají. Starost o děti jim zcela naplnila veškerý společný čas. Na vzájemné poznání již nezbylo místo. A jak to pak vypadá s naším vztahem k Bohu, kterého nevidíme? Zbývá nám na něho v životě dost místa?

3. Po mši sv. nám vyprávěl místní pan farář o historii tohoto poutního místa a také o svých názorech na církev. Vyprávěl dlouho a důkladně. Kromě toho, že Římov je druhé nejvýznamnější poutní místo hned po Jeruzalémě, a řady dalších zajímavostí z historie kostela a křížové cesty, jsme slyšeli také o tom, jak nebezpečná jsou pro katolickou církev společenství a party křesťanů, a jak nebezpečný je pro církev ekumenismus. Z úst našeho faráře a bratří františkánů podobné názory neslyšíme a mnozí z nás si uvědomili, jak je dobře, že v katolické církvi existuje na řadu věcí více různých názorů.

František Jirsa

V sobotu 24. 5. 2003 se konala pout' seniorů na Svatou Horu a do Meditační zahrady v Plzni. Všichni byli také spokojeni.

red.

Obě pouti byly dotovány z peněz farnosti a Farní charity. Za příspěvky děkují především rodiny s dětmi a důchodci. Jsme rádi, že se všichni mohli zúčastnit.

Ludmila Jirsová

Poděkování

Výtěžek z benefičního setkání v duchovní hudbě 8. 6. 2003 je 10 300 Kč. Tato částka bude věnována na účel dostavby nového kostela sv. Alžběty ve Kbelích. Děkujeme všem účinkujícím i posluchačům.

Lucie Vorlová

SPOLU LÁMEJME CHLĚB NA KOLENOU ...

(SVÍTÁ, ČÍSLO 305)

SPOLEČNÉ ODPOLEDNE S BRATRY FRANTIŠKÁNY OD PANNY MARIE SNĚŽNÉ

Po pochodu hrstky salvátorských ze Zličína do poutního místa františkánů v Hájků jsme arcit' spolu s našimi katolickými bratry lámali chléb a pili víno jen v písni, již proto, abychom je neuvedli do rozpaků stran nedávné papežské encykliky, která hovoří proti tomu - a taky proto, že dnes se lámání chleba vyhrazuje jiné místo než je přátelské posezení. A tak jsme v sobotu 31. května chléb opékali spolu s oblibenými buřty. Ale krom krmě pro mlsné či nostalgické jazýčky jsme si dostatečně užívali i pokrmu duchovního a hudebního. Odstartoval jej bratr farář Miloš Rejchrt úvahou na téma konzumní společnosti, v níž podle svého zvyku provokoval. Tentokrát nadzvedl právě nasycený houf sdělením, že vlastně všichni žijeme v luxusu. Protože máme jeden každý někde střechu nad hlavou, máme co jíst a dokonce máme i tekoucí vodu, ke všemu převážně i teplou. A že spojení „diktát konzumu“ či reklamy je vlastně nesmysl, protože ona nám nic nediktuje, ona nás „jen“ svádí a je jednoho každého problém, nakolik se svést dá.

Ten opojný pocit mít větší luxus než ti druzí je zřejmě lidem dost vlastní a kvete i v daleko primitivnějších podmínkách, jak vyprávěl jeden černý bratr původem z ČADu. I tam se totiž najdou tací, co si pořídí pět aut jen proto, aby je měli. K čemu, na tom nesejde. Pro prestiž.

Co s tím křesťan? Měl by se odlišit, ale ne tím, že před konzumní společností uteče kamsi do jeskyň a lesů, ale že se v té společnosti naučí plavat tak, aby se v ní člověk neutopil a módní vlny mu nezakryly smysl a cíl. A také aby to na něm poznali i ti ostatní. Tedy - ne tak, aby si jen ťukali na čelo, ale aby si alespoň někdo řekl, že ono to má něco do sebe - a zatoužil přidat se. Protože to je nejlepší způsob misie. Řečnění a rozdávání brožurek nám nejde a ani to není to pravé ořechové. Diskusi přerušila voda shůry - a tak hajdy pod střechu klášterních ambitů, kde pak Miloš teprve dokázal, co dovede s písničkami, s kytarou - a hlavně s lidmi. Jeho drive byl tak strhující a nakažlivý, že nejen ovládl pole a strhnul k jazzu i konzervativnější sestry a bratry. Okouznil dokonce i jakousi cizí skupinu, která si prohlížela Hájek v rámci uměnovědného zájezdu, a to natolik, že když jsme pospíchali na značně vzdálenou autobusovou zastávku, přemluvili řidiče svého zájezdového autobusu, aby nás tam cestou hodil. Komu se to zdá jako samozřejmá maličkost, vězte, že zájezdové autobusy zásadně stopaře neberou, protože kdyby, nedej Bůh, došlo k nehodě, měl by z toho řidič hrozný malér. Nestalo se nic, našim dobrodincům jsme na poděkovanou zazpívali refrén písničky sv. Františka, kterou nás Miloš před chvílí naučil, a bylo nám všem krásně. Jen

škoda, že nás salvátorských bylo tentokrát velice pomálu. Ještěže odpolední liják milosrdně zakryl fakt, že pro plánované fotbalové utkání bychom nebyli s to jedenáctku postavit ani při započítání takových nemehel, jako jsem já. Snad že ten týden bylo akcí hojně, že uprchlická skupina dala přednost konkurenčním Bohnicím nebo že jsme v ohláškách málo opakovali, kdy se co děje. My se příště polepšíme - a případné zájemce nabádáme: čtěte občas nástěnku a udělejte si čas. Spolu chválit Pána na kolenou vzájemné lásky, přátelství a tolerance je přímá.

Eva Mráčková

Příspěvek do redakce zaslala sestra Růt Kolínská ze sboru ČCE U Salvátora.

Společné setkání s bratry františkány, jak čteme v záhlaví, zůstalo jen zbožným přáním. Tak snad příště.

RANNÍ MODLITBA SV. FRANTIŠKA

J. Křtitel Novák

Všechno to, co plave, leze nebo lítá,
Za svítání se mnou nový den ať vítá
Je to Boží dar, že svítá
Všechno to, co plave, brodí se či pláží,
Zkrátka moji milí živáčkové drazí,
Je to Boží dar, že svítá.

Ref.: Dobré ráno, stará vráno
Dobré tričko, vlašovičko,
Dobré jitříčko, milá jiričko,
Je to Boží dar, že svítá.

Ať letíme, plavem, či jen pěšky jdem,
Měli bychom si to zkusit s úsměvem.
Buďme vděční za ten dnešní,
i když třeba hezky těžký den.

Ref.

Coda:

Běž, plav, lez, leť, zpívej hned teď:
Krásný hled je na ten Boží svět...

převzato z bulletinu ČCE U Salvátora

Z CÍRKVE

Sněm katolické církve

Naši biskupové oznámili, že plenární sněm bude zahájen letos v rámci velehradské pouti. První zasedání proběhne na Velehradě ve dnech 6.-12. 7. Byly připraveny tři velké okruhy otázek: Stručný nástin duchovní četby českých dějin, teologické předpoklady pro budoucí směřování katolické církve v ČR, návrh budoucího směřování pastorace v katolické církvi v naší zemi. Dokument, který vzejde z práce prvního zasedání sněmu, nebude hned publikován, protože některé priority vzešlé ze sněmu budou ještě předmětem dalšího studia a práce druhého sněmovního zasedání plánovaného na červenec 2005. Po skončení sněmu a schválení sněmovních materiálů Svatým stolcem mohou následovat diecézní synody podle potřeb diecézních biskupů.

převzato z KT 24/2003

V naší farnosti existuje sněmovní kroužek od 21. dubna 1998 a schází se jedenkrát měsíčně s výjimkou prázdnin. Od ledna 2003 se scházíme nad pastorální konstitucí 2. vatikánského koncilu *Gaudium et spes* vždy čtvrté úterý v měsíci v Klubu. Není nás mnoho, ale o to jsou debaty živější. Po prázdninách se opět sejdem **v úterý 23. září v 19:19 v Klubu**. Přijďte rozšířit naše řady.

Ludmila a František Jirsovi

Pozvání na besedu v Klubu

Neformální besedou se senátorem Martinem Mejstříkem a zastupitelkou Stanislavou Moravcovou byl otevřen dialog naší farnosti s ostatní veřejností. Velká účast a bohatá diskuse potvrdila velký smysl i význam takových akcí. Všichni přítomní souhlasili s pravidelným pokračováním besed v tomto duchu.

Proto vás zveme 9. září 2003 v 19:19 hod. na druhé setkání se zastupiteli.

Božena Harmáčková

KAŽDÝ DOBRÝ DEN PŘÍCHÁZÍ OD TEBE

Děkuji ti – za vodu, mýdlo, zubní pastu, šaty, noviny. Děkuji ti za jasné jitro, za krásu lidí, za sílu těla, za všechnu krásu, za každý pozdrav, za každý přátelský úsměv matky, otce a všech lidí, které mám rád.

Děkuji ti za střechu, která mě chrání, za světlo, které mi svítí, za zprávy, rozhlas, děkuji ti za hudbu.

Děkuji ti za čas, který mi dnes znovu dáváš, děkuji ti za život .

Děkuji ti, že jsi a že mě slyšíš a bereš vážně. Miluješ mě a já smím pracovat pro tebe.

Děkuji ti.

Z knihy modliteb a meditací: Sešli světlo své

FARNÍ CHARITA

Vážení farníci,

od 1. července se většina z nás rozjede na prázdniny nebo alespoň na dovolenou mimo Prahu. Chci Vám popřát mnoho slunečných dnů obohacených příjemným a osvěžujícím deštěm. Ať nám naprší více dnů plných radostí než starostí, i když i ty k životu patří.

FCH během prázdnin omezí činnost stejně jako ostatní aktivity ve farnosti. Během prázdnin se obraťte v neodkladných případech na jiné Charity v Praze. Po prázdninách bude FCH pokračovat ve všech svých činnostech.

Senioři se budou během prázdnin scházet každé úterý po mši sv. od 9 hodin v Klubu. Přijďte se třeba jen podívat. (Kontaktní osoba: Jiří Petrus)

Františkánká burza se bude konat v naší farnosti v prostorách Klubu ve svátek sv. Františka z Assisi v sobotu **4. října 2003**.

Prosíme, připravte pouze dětské šatstvo, hračky. Prosíme noste věci kvalitní. Výtěžek z burzy bude věnován pro potřeby sociálně slabších rodin v naší farnosti. Věci budeme shromažďovat v Klubu až v září dva týdny před burzou. Termín upřesníme na nástěnce. Věci pak přinášejte pouze v uvedených termínech. Děkujeme všem dárcům.

Kontakt (informace):

Helena Podlahová, 602424653, 281924175, e-mail: h.poldahova@c-box.cz

Děkují všem, kdo svůj volný čas věnujete potřebným.

Ludmila Jirsová

KLUB VÝTVARNÍKŮ

Klub výtvarníků při kostele Panny Marie Sněžné oznamuje, že uspořádá výstavu s názvem „Krása stvoření“ v kapli sv. Jana Nepomuckého.

Vernisáž výstavy se koná 1. 9. 2003 v 17:00 hod. Výstava bude otevřena denně od 11 do 18 hodin a potrvá do 15. 9. 2003.

Srdečně Vás zveme a předem děkujeme za návštěvu.

Vstupné dobrovolné.

podpis nečitelný

Pozor změna:

Od září se setkání výtvarníků překládá na první úterý v měsíci.

Lucie Vorlová

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné v červenci a srpnu
 všední dny: 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)
 neděle: 9:00, 11:30, 18:00
 čtvrtek: 19:00 adorace v kapli sv. Michala
 zpovědní pohotovost: 9:00-12:00
 úřední hodiny na faře: Út 9:00-11:30 Čt 14:00-16:30

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Červenec, srpen 2003

4. 7.	Pá		Svátek sv. Prokopa, opata	
5 7	So		Svátek sv. Cyrila a Metoděje	
11. 7.	Pá	18:00	Mše svatá za spravedlivý mír	
12. 7.	So	10:30	Hájek: mše sv. se vzpomínkou na internované kněze (P. A. Bradna)	
15. 7.	Út	8:00	Připomínka 14ti umučených bratří	
2. 8.	So	10:30	Hájek: mše sv., Panna Maria Andělská v Porciunkule (františkáni)	
4. 8.	Po		Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze	
5. 8.	Út		Poutní slavnost u Panny Marie Sněžné	
6. 8.	St		Svátek Proměnění Páně	
8. 8.	Pá		Svátek sv. Dominika	
9. 8.	So	10:30	Hájek: mše sv., (P. Petr Glognar OCD, Slaný)	
9. -12.	8.		Eucharistický výstav	
11. 8.	Po		Svátek sv. Kláry z Assisi, panny	
		18:00	Mše svatá za spravedlivý mír	
14. 8.	Čt	8:00	Připomínka 14ti umučených bratří	
15. 8.	Pá		Slavnost Nanebevzetí Panny Marie	
16. 8.	So	10:30	Hájek: pouť k Panně Marii Nanebevzaté (františkáni)	
6. 9.	So	14:30	Rekolekce SFRĚ (veřejně)	kaple sv. Michala
7. 9.	Ne	10:15	Mše sv. pro rodiče s dětmi	kaple sv. Michala
13. 9.	So	10:30	Hájek: slavnost Narození Panny Marie – hlavní pouť (františkáni)	

Výstavy v kapli sv. Jana Nepomuckého

24. 6. - 19. 7. Krasohled III. - výtvarné práce mladých lidí s mentálním postižením
 22. 7. - 2. 8. „Culturecross - hledání tvaru“
 2. 9. - 15. 9. Krása stvoření - Klub výtvarníků při kostele Panny Marie Sněžné
 1. 9. v 17 hod. bude vernisáž (vstup zdarma)

Náklady na vytištění tohoto čísla Sněžanky jsou 4,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhazujte laskavě do pokladničky v kostele.

Uzávěrka příspěvků příštího čísla je 20. srpna 2003.

Farní úřad, Jungmann. nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243, fara.pms@centrum.cz

Telefon do kláštera: 224 490 350

Redakce: Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, 383 493 566,

jirsoval@volny.cz